

wie ocker¹⁾ enn e Kaze, de ocker dri Bēn-e hadde. Sū wie sæ
55 mirhreneng²⁾ 'nuß gungen, hickte de orme Kaze dōher unn shtrachte
alle Menüden vör Shmerzen den Shwanz in de hæh. Der Wulo
unn sin Bishtaand wören schunt on Ort unn Shtelle. Due sæ ewer
ēren Vind dōher kummen söghen, vermēneden sæ, hē hedd en
Sewel in der hant, wil sæ den ufgerachten Zaghel³⁾ vör en Sewel
60 on söghen. Unn wie doß orme Gedierze sū uf dri Bēn-en hopsede,
dōchten sæ nēt aan-ersht, assewie deß sæ jedden rēde⁴⁾ en Shtēn-
ufhüewe unn wull dōmirhre uf sæ wērfen. Due wurhr den alle
bēden Angest. De wēlle Seu vershteckelte sēch in'ß Læb, unn der
Wulo shprung uf en Bœm; der hadd nēderighe Nēste. Nu, wie
65 der Hünd mēd sin-er Kaze on komb, due verwuinn-erten sæ sēch,
deß sēch ken-ß sēhen lueß. Der wēllen Seu gocken ewer de Oren
nogh ūßeme Læwe 'rūß, unn gerohre wie sēch de Kaze nu ūmme
gok, zwizte de Seu mēd ēren Oren. Due mēn-de nu de Kaze, ēß
rehde sēch dō ene Mūs, shprung druf zue unn bēß dērwe 'nin.
70 Due shprung de Seuwe uf, unn bœkte⁵⁾ lūde unn roff: „Durt uffeme
Bœme, dō sīget der Schüllighe!“

Der Hünd unn de Kaze gocken, unn dō söghen sæ richtig den
Wulo uffeme Bœme. Dēr schamt sēch ewer emōhl, deß hē sū sēch
gevorcht hedd, unn nomb richtig vum Hünne den Drēden on.

C. Hessler, Hessische Landes- und Volkskunde.

43. Der Zwarg.

(Untermaingau).

'ß war shtermisch Werhrer drauß; der Shnee hot uf de Heiser
unn Väller gelähe; die hungerighe Veohlercher⁶⁾ sei vor der Deor
unn uffem Misch erum gehippt, um e bißche Nahrung he vinne.
Awwer selbst do warn se nit sicher, dann do hunn die Buewe
5 Siewer⁷⁾ ufgeschstellt, um die Veohlercher he vange.

In der Shtuwe hunn die Leit am Owe gesōge, dann der
Owend is immer næher erbei komme. Aanzeln Shtärn⁸⁾ hot mer
schund am Himmel blicke sīh-. In dar Zait, unn warlich! 'ß war
nit angeneem drauß, is e klāner Zwarg in'ß Ort kumme. Ar hot
10 aa'm gedauert, so hot 'ß en gevorn. Sai Klahrer⁹⁾ warn dorchnaß,
sai Hofe warn dreckigh bis eruf, sai Henn warn ganz shtais. Ar
gihst an e Dinster, kloppt awwer vergewens; do jacht en e Hund,
dort e Mahd vord, die argerlich is, wail ähr Borsch so lang bleibt.

¹⁾ Nur, ²⁾ miteinander, ³⁾ Schwanz, ⁴⁾ jedesmal, ⁵⁾ schrie, ⁶⁾ Vögelchen,
⁷⁾ Siebe, ⁸⁾ einzelne Sterne, ⁹⁾ Kleider.